



emmaus NYHETER

ACTIVISTS
FOR
CHANGE

MEDLEMSBLAD FÖR EMMAUS HELSINGFORS – www.emmaushelsinki.fi – NR 1/2015



SAMARBETSPARTNER | s6

Har du någon gång funderat på vad du skulle göra om en förtvivlad man stod utanför din dörr? Skulle du ge honom husrum? Vad skulle hända i morgon? Tänk om du inte skulle bli av med mannen utan bli tvungen att ta mera ansvar för hans öde?

INLÄGG | s2

Ansvar innebär konsekvens
och att treva sig fram.

ARBETSMYRA | s11

Ulla Hoyer gör både smått
och stort i Emmaus.

KALLELSE | s12

Föreningens vårmöte 22.4
kl 17.15



Att treva sig fram



DE ÄR SVÅRT ATT se närmare på saker och ting. Att se de villkor och förhållanden som vi har fötts med. Att skapa distans till de värderingar som har gett oss vår bild av oss själva och vårt liv. Att se grunderna för hur vi bedömer vårt eget och andras liv, mäter vår lycka och våra misslyckanden.

Man måste inte alltid göra det. Men det skulle ofta vara bra.

Många seder och vanor känns naturliga. Ju enhetligare värld vi omges av, desto naturligare känns de rådande uppfattningarna. Då olika samfund, värderingar, vanor och seder krockar, tvingas vi ompröva våra egna uppfattningar. Vi får en möjlighet att se våra egna fördomar. Det är den gåva som den så kallade fria rörligheten med alla dess praktiska svårigheter erbjuder oss.

Då vi ser på nära håll, ges vi en möjlighet att göra verkliga val i vårt eget liv. Vi frigörs från våra vanliga handlingsmönster. Vi börjar längta efter motiveringar som håller i den nya situationen. I stunder då livet framträder rikare än tidigare. Nu menar jag inte att alla nya möjligheter skulle vara något slags tillskott till det tidigare. Det har vi vant oss vid. En kort period i den finländska närhistorien har varit en tid av uppsving och tillväxt. Det har främst varit fråga

om hur man skulle fördela det goda tillväxten har fört med sig. Vem som har ansetts ha rätt till vilken del.

Nu står vi i motsatt situation. Vi håller på att uppnå eller har enligt somligas uppfattning redan passerat den höjdpunkt, där vi börjar falla. Nu är frågan: Vems hand kan du hålla i, då fallet börjar?

STÖRSTA DELEN av de frivilliga i Emmaus Helsingfors är pensionärer. Efter arbetslivet och ett eventuellt (småbarns)föräldraskap är det dags att fundera på vad man vill med sitt liv. Glädjande ofta har svaret fått människor att söka sig till Emmaus.

Det har jag också själv gjort. Att vara med i Emmaus handlar för mig om val som ofta innebär att avstå från någonting. Det hade jag i och för sig vant mig vid också före Emmaus.

Som förälder till små barn råkar jag ändå ofta i situationer, där konsekvensen i mitt eget liv ställs i motsättning till barnens intresse. Konflikten kan grovt talat sammanfattas i två frågor: Vilka val i mitt eget liv kan jag lägga på

barnens axlar nu då de inte själva kan ta ansvar för dem? Och: Vilka av mina egna val kommer mina barn i alla fall tvingas bära konsekvenserna av? Den senare frågan är också en samhällsfråga.

Min ökade tvekan inför tidigare uppenbara frågor beror på ett ökat ansvar. Men bär vi inte alla det ansvaret? Inte kan väl ansvaret gälla bara "egna" barn.

Så länge jag vacklar och tvekar har denna konflikt inte släppt sitt grepp om mig. Så länge finns det hopp. ■

"Vems hand kan du hålla i, då fallet börjar?"

häft OCH på kommande

Föreningsnytt

Föreningens höstmöte hölls på loppmarknaden i Vallgård 24.11.2014. På mötet behandlades stadgeenliga ärenden. Till ordförande för styrelsen valdes **Helka Ahava**, till medlemmar **Mika Aalto-Setälä**, **Henri Holmberg**, **Tuula Kajonen**, **Marja Keskitalo-Ojala**, **Pia Koskinen**, **Irma Lahdensuo**, **Phill Lewis**, **Anu Lähde**, **Sirkka Potila** och **Maria Witting**.

Val i Emmaus Finland

På Emmaus Finlands årsmöte 24.1 valdes följande medlemmar i styrelsen: ordförande **Carina Aaltonen**, sekreterare **Pia Saikkonen-Sandell**, ekonom **Eeva-Sisko Veikkola**.

Finlands nationella företrädare i Emmaus Europas styrelse är **Robert Jansson** och Emmaus Helsingfors företrädare i Emmaus Finlands styrelse **Tuula Kajonen**.

Nyheter från loppmarknaderna

Den 2 februari var femton frivilliga från Vallgård på besök på Drumsö. Det är meningen att samarbetet mellan loppmarknaderna skall bli intensivare i fortsättningen.

På vändagen var det kunglig stämning på loppmarknaderna på Drumsö och i Vallgård, då det hade kommit hela fem prinsessor på besök från Karislojo i självdesignade prinsessdräkter och följda av egen säkerhetsvakt och chaufför. Dagens intäkter, 850 euro, gavs till föreningen Toivo ja Rauha.

Internationella vattendagen firades på båda loppmarknaderna 17.3. Dagens intäkter, 1733 euro, gavs som vanligt till Emmaus Internationals vattenprojekt vid sjön Nokoué i Benin.

Fyra nya frivilliga har under våren börjat

jobba på loppmarknaden på Drumsö. Atmosfären på arbetsplatsen har varit entusiastisk. Man har fått in mera varor än tidigare och försäljningen har fortsatt vara god. Man har skaffat kassaapparat och dator. I april tar man i bruk en betalterminal. **Leena Hyrsky-Kosenius** är ansvarig för verksamheten på loppmarknaden.

Cordis tegelproduktion utvecklas

Emmaus Cordis är vår samarbetspartner i Syd-Afrika. Vi har redan ett par år stött deras tegelproduktion. I år har vi sänt 10 000 euro, som Cordis har använt till att skaffa maskiner för två av de tyngsta skedena i produktionen: blandningen av tegelmassan och utformningen av teglen.

Katihemmet

En liten grupp emmausaktiva besökte verksamhetscentret i Kohila i Estland i början av februari. Varje vrå av personbilen var fullpackad med varor till servicehemmets loppmarknad, så att de fyra passagerarna med nöd och näppe rymdes in. ➤



Cordis nya maskiner underlättar de tyngsta arbetena.



- En arbetsverkstad har börjat fungera i Katihemmets egna lokaler. Kohila kommun har gett utrymmen för verkstaden i våningen ovanför servicehemmet, men det behövs en stor renovering innan man kan flytta in där. Utöver dem som bor på Katihemmet har också andra utvecklingsstörda deltagit i verksamheten. Med bidrag från understödjare i Schweiz har man kunnat anställa två handlare i arbetsverkstaden.

Avtal med Helsingfors stad om rehabiliterande arbete

Emmaus Helsingfors har ingått ett avtal med staden om rehabiliterande arbetsverksamhet. Enligt avtalet skräddarsyr vi i fortsättningen lämpliga arbetsuppgifter för svårsysselsatta personer och kommer överens om lämplig arbetstid för var och en.



Festkommitté

Emmaus Helsingfors fyller 50 år nästa år. Vi planerar olika slags evenemang och en jubileumpublikation. Informationsteamet deltar i planeringen. Alla intresserade ryms med. Anmälan till Anu på kontoret. ■

emmaus KALENDER

- 22.4. kl 17.15 vårmöte i Kepas nya lokal på Elimäгатan 25-27
- 25-26.4. Återvinningsfabriken på Kabelfabriken
- 23-24.5. Festivalen Världen i byn
- 25.5. Rekreationsdag i Kohila i Estland
- 29.6.-15.8. Arbetsläger på Åland
- 14-16.8. Emmaus Finlands seminarium på Åland

in memoriam

Två Emmausfäder har lämnat oss

RURIK RANCKEN 23.11.1923-7.1.2015

”Rurre” Rancken föddes i Kimito men arbetade i 20 år som bibliotekarie i Ekenäs. 1958 gifte han sig med **Birgit**, kallad ”Bigi”, och fick fyra barn. Sitt andliga hem hade de hos kväkarna.

Rurre och Bigi fann tidigt sin livsuppgift i Emmaus. 1964 var de med och grundade U-landsföreningen Svalorna, som 1965 öppnade Finlands första Emmausloppmarknad i Ekenäs. Rurre och Bigi bidrog aktivt till det arbete som 1966 blev Emmaus Helsingfors.

År 1973 bildades en Emmauskommunitet i en gammal skola i Westervik. Rurre sade upp sig på biblioteket och flyttade med hela familjen till kommuniteten. Otaliga människor från

olika delar av världen bodde där en kortare eller längre tid.

Rurre och Bigi bidrog aktivt till att det uppstod Emmausgrupper runtom i landet, Från Rovaniemi till Villmanstrand. De redigerade tidningen Svalakvitter som en tid hade 1500 mottagare. De gjorde stickandet av filtar för Moder Teresas till en folkrörelse. Rurre gjorde en viktig insats för att starta procentrörelsen och Kepa, de finländska biståndsorganisationernas samarbetsorgan.

Efter att Emmauskommuniteten upplöstes 1990, bodde Rurre och Bigi en tid kvar i ett hus i Westervik. Sina sista år tillbringade Rurre på Blomsterhemmet efter att ha förlorat sin älskade Bigi i en tragisk trafikolycka.

”Vi har kanske inte förändrat världen. Men vårt arbete har gjort livet bättre för otaliga människor”, sammanfattade Rurre i en intervju i Emmaus Nyheter för ett par år sedan.

KAUKO HYRSKY 13.8.1931-28.11.2014

”Emmaus har gett mig tillbaka min tro på människans godhet.” De orden i en intervju

med Emmaus arbetsmyra ”Kake” Hyrsky kändes viktiga, då vi fick budet att han hade dött.

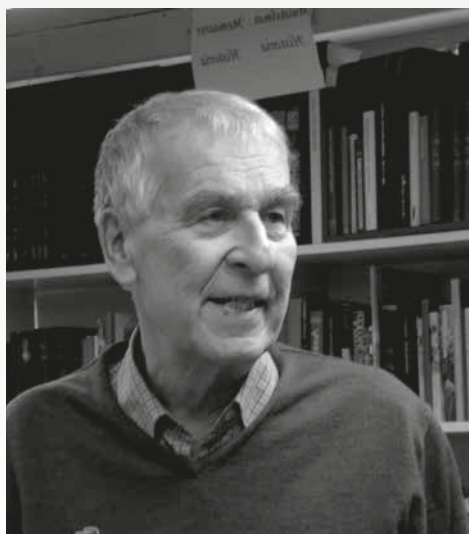
Åtminstone två saker förenade Rurre och Kake: Emmaus och kärleken till böcker. Då Kake 1996 gick i pension från sitt arbete i industrins tjänst fann han först vägen till Emmaus som kund på loppmarknaden på Drumsö. Då han hörde att ingen hann sortera och prissätta de många böcker som kom in, tog han Inom kort ansvar för saken.

Det var viktigt för Kake att Emmaus gjorde det möjligt att återvinna böcker och ge intäkterna till goda ändamål. Emmaus gav honom också ett meningsfullt arbete och samvaro med ”så många olika, goda människor”,

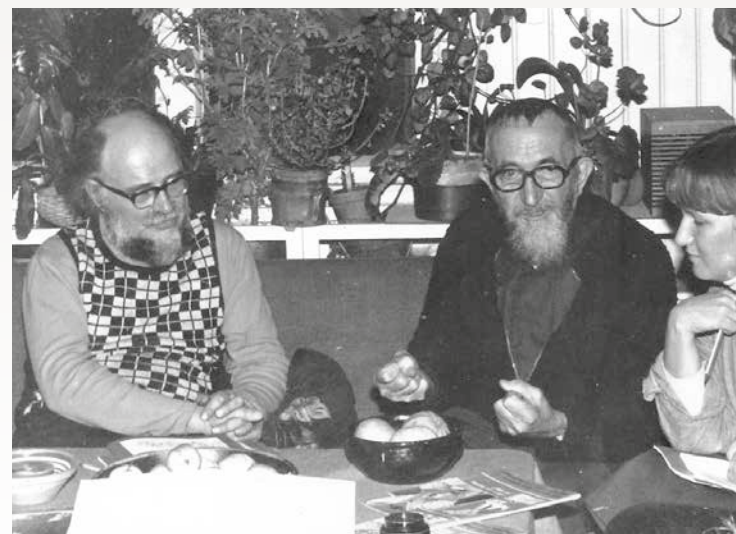
Länge tillbringade Kake nästan varje dag en tid på Emmaus. ”Man har ju ansvar och tänker på Emmaus bästa.” Ansvaret bärs vidare av dottern **Leena** som nu förestår loppmarknaden på Drumsö.

Vi minns Rurre och Kake med saknad, men framför allt med tacksamhet.

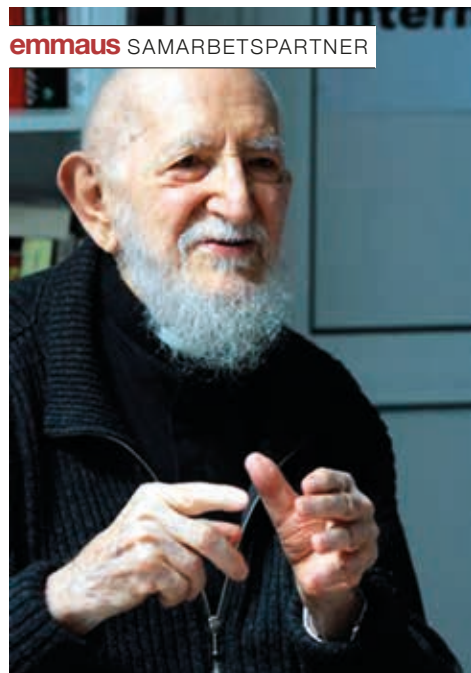
TEXT ULF SÄRS | FOTON EMMAUS WESTERVIKS ARKIV, ANNETTE SÄRS



Rurre lyssnar på Abbé Pierre i Ekenäs 1978 med Marika Nöjd som tolk.



Kake älskade böcker, liksom Rurre.



ABBÉ PIERRES ARV LEVER I KATOLSKA PAMPLONA

– HUR ÄR DET I VÄLFÄRDSFINLAND?

TEXT HELKA AHAVA | FOTON TRAPEROS DE EMAÚS OCH EMMAUS EUROPA

Det var en gång en förtvivlad Georges som knackade på dörren till en präst kallad Abbé Pierre och bad om nattkvarter. Så kunde berättelsen om Emmaus inledas. Har du någon gång funderat på vad du själv hade gjort om Georges stått utanför din dörr? Hade du gett mannen husrum eller pengar till en hotellnatt? Jag vet att jag själv skulle ha känt mig besvärad och rädd att beröras av eländet. Tänk om jag inte skulle bli av med mannen utan bli tvungen att ta mera ansvar för hans öde?

Vad gjorde Abbé Pierre år 1949? Gav han Georges ett par franc till bröd eller hotellpengar? Sände han mannen till ett natthärbärge? Eller stängde han dörren framför hans näsa: man kan inte hjälpa alla? Nej, nej och nej. Abbé Pierre gav Georges nattkvarter men kallade honom också med i arbetet för att hjälpa bostadslösa. Du behöver mig och jag behöver dig.

Jag tycker att denna berättelse sammanfattar Emmaus väsen än idag. Vår tillvaro har ända från början byggt på tre stöttepelare:

arbete, gemenskap och solidaritet. Så stora ord att huvudet nästan spricker, men det handlar i själva verket om något mycket vardagligt. Människor som känner sig förskjutna – bostadslösa, drogberoende, frigivna fångar, papperslösa invandrare eller andra som helt enkelt behöver varandra – får tillbaka sin självrespekt och hittar en ny mening i livet genom att bo och arbeta tillsammans. Det gemensamma arbetet och den delade vardagen bär god frukt, då människor blir starkare och bättre på att hitta lösningar på sina problem. Detta rehabiliteringsunder upplever Emmaus-gemenskaper varje dag.

Även om rörelsens grundare var präst, bygger Emmaus etos inte på något översinnligt utan på varje människas värde och oförfärliga rätt till arbete, bostad och ett människovärdigt liv. Till detta jämlikhetstalko inbjöd Abbé Pierre, själv som parlamentsledamot en del av samhällseliten, också de välbeställda i Frankrike. Ingen har ensamrätt på att förbättra världen, även om det kan vara svårare för en välsituerad ►



... PAMPLONA

att dela mänsklighet med en bostadslös, en narkoman eller ett offer för människohandel.

Denna verksamhetsidé, som bygger på att gemenskap och arbete verkar helande, har bevarat sin livskraft. Idag finns det över 300 Emmausgemenskaper i fem världsdelar, av dem cirka 200 traditionella boendekommuniteter. Största delen av grupperna utför samma arbete som vi i Helsingfors: samlar, reparerar, sorterar och säljer använda saker. Överallt i världen strävar Emmauskommuniteterna till att vara självförsörjande, men de ser också som sin uppgift att bistå människor utanför den egna gemenskapen.

Emmaus Pamplona är annorlunda

En sådan kommunitet finns i Pamplona i Baskien i Spanien. Traperos de Emaús, som Emmauskommuniteten heter, har verkat i över 40 år. I den ingår drygt 200 män och kvinnor, som arbetar med återvinning. 25 av dem bor i kommunitetens egna vackra hus utanför staden, resten i hyreslägenheter i staden.

Kommuniteten bedriver solidarisk lönepolitik. Alla arbetar sex timmar om dagen för att arbetet skall räcka till för så många som möjligt.

Alla från kommunitetens ledare till den nyaste medlemmen har samma lön: knappt 800 euro i handen i månaden. I Pamplona förverkligar man Abbé Pierres tanke: "Idag, då världen har blivit en gemensam by, måste vi dela. Det gäller inte bara arbetet utan också våra tillgångar. Vi måste äntligen lära oss leva tillsammans med alla våra olikheter och vi måste alla, var för sig och tillsammans, av hela vår kraft kämpa för att var och en av oss skall kunna leva ett människovärdigt liv."

Emmaus Pamplona har ingått avtal med staden och några privatföretag och tar bl.a. emot elektronik som inte kan repareras för att nedmontera den i delar som kan återvinnas och delar som måste kastas bort. Pamplonas verksamhet är ganska liknande och ungefär lika omfattande som Återvinningscentralen i vår huvudstadsregion. Kommunitetens 20 lastbilar snurrar flitigt runt i Navarra för att samla in använda saker. I två sextimmarpass tar männen och kvinnorna i kommuniteten isär, sorterar, balar och prissätter varor och för det som kan säljas till kommunitetens tre butiker.

Människan är viktigast

José Maria Garcia, ledare för kommuniteten, är synbart lycklig och stolt över sin skara. "För oss är människan viktigast. Nya människor



måste tas emot med kärlek. Också utbildningen är viktig och den fortgår hela tiden. Man måste hela tiden tala om Emmaus värden, solidaritet och respekt för människan."

Behövs Emmaus i Finland?

I den nordiska välfärdsstaten har vi lärt oss tänka att det är samhällets skyldighet att med skattemedel ta hand om dem som behöver hjälp. Samhället ger en finländsk Georges något slags boendemöjlighet och en liten ekonomisk trygghet. Om Georges verkar klara av att bo för sig själv, sänds han inte till ett natthärbärge eller motsvarande, eftersom man har övergått från stora boendeenheter till att sprida de bostadslösa runt om i staden. Därigenom minimerar man eventuella störningar, men å andra sidan lämnar man en utsatt människa att klara sig på egen hand. Sällan kan man erbjuda ett meningsfullt arbete som kunde stöda en livsförändring.

Behövs det traditionella Emmaus längre, då samhället sköter de svagaste? Har vår verk-

samhet idag i verkligheten bara två mål: att skaffa så mycket pengar som möjligt till våra bistandsprojekt och återvinning? Skiljer vi oss på något väsentligt sätt från t.ex. Fida eller UFF?

Fattigdomen i dagens Finland är inte bara materiell. Den handlar om att hamna på glid i samhället, att inte ha del i samhällspåverkan, kultur, utbildning och hälsovård. Den är ofta förenad med rusmedelsberoende, mentala problem, bostadslöshet och kriminalitet. Den innebär ensamhet och en upplevelse av att inte behövas.

Emmausgrupperna har i över 60 år i praktiken visat, att en människa som vill förändra sitt liv måste få känna att hon behövs. Även om vi inte har boendekommuniteter ger också vårt eget Emmaus Helsingfors många människor en ny mening i livet och en möjlighet till förändring. Vi har en trygg arbetsgemenskap och ett meningsfullt arbete, som väntar på någon som utför det. Vi erbjuder inte de lottlösa måltider och tidsfördriv utan inbjuder alla slags ►

människor att arbeta för att deras eget och andras liv skall förändras till det bättre. I Emmaus delar vi en gemensam vardag, lär oss respektera och högakta varandra, även om var och en av oss har sin egen bakgrund och sin historia och vi kan ha olika åsikter om politik och religion (eller hur en klädhängare skall stå).

Emmaus på Åland och i Ekenäs har tagit sig an dagens finländska fattigdom och gjort social sysselsättning till en del av sin uppgift. Också Emmaus Helsingfors utvecklar samarbete med Arbetskraftsmyndigheterna. Vi söker nya sätt att ge behövande det vi är bäst på: konkret och meningsfullt arbete för återvinning och miljövard och för att dela arbetets frukter i hemlandet och längre borta. Och allt detta tillsammans med trevliga människor.

Emmaus vardag består av möten och växelverkan, av att hjälpa och bli hjälpt. Georges behövde nattkvarter, men fick en inbjudan till arbete. Låt Emmaus innebära det också här och idag! ■



José Maria Garcia (andra från höger) anser att människan är viktigast.

ULLA HOYER

emmaus ARBETSMYRA



I ett nummer av tidskriften Kotiliesi år 1992 berättar Ulla Hoyer om sitt liv och sina val i en artikel med rubriken Hyvä elämä on tärkeämpää kuin tavarat (Ett gott liv är viktigare än saker). Artikeln belyser Ullas strävan att verka för de värderingar hon anser viktigast, såsom naturen, miljön och de fattiga i världen. Också återvinning nämns som en av hennes principer. I Emmaus fann hon i tiden en möjlighet att göra något konkret och fortsätter aktivt med det än idag. De gångna åren har varit fyllda av arbete och många utmaningar för Ulla både i hemlandet och utomlands.

Ulla berättar att hon redan i sitt barndomshem lärde sig att återvinna och inte konsumera i onödan.

– Efter kriget utnyttjade man allt material och gjorde nytt av gammalt, förklarar hon.

Då Ulla i många år bodde utomlands med sin familj lade hon märke till att konsumtionen hela tiden ökade. I synnerhet några år i USA fick henne att fundera på om en så överflödande konsumtion kan fortsätta. I USA lärde Ulla också känna den gröna rörelsen och dess återvinningsarbete.

Arbetet i Emmaus bygger på frivillighet. För att verksamheten skall fungera behövs det frivilliga i olika uppgifter.

– Antalet frivilliga har varierat, men vi har alltid kunnat fortsätta. Det finns nog tillräckligt med arbete och dessutom kan man ju alltid arbeta bättre, säger Ulla med ett skrat. Man har också hela tiden fått tillräckligt med varudonationer, men Ulla har under årens lopp märkt hur kvaliteten har försämrats.

– Möblerna är numera ofta sådana som man själv måste montera och duger knappt att återvinna. Också i fråga om kläder märks att man konsumerar snabbt och andelen billiga kläder har ökat.

Som en ny verksamhetsform nämner Ulla reparationssömnad som hon ser som en viktig del av återvinningen, eftersom den förlänger produkternas användningsålder avsevärt. Den reparationssömnad som en tid har erbjudits i Emmaus butik på Backasgatan har tagits väl emot och varit populär. Den verksamheten skulle Ulla gärna utvidga, liksom också reparation av möbler.

Den ökade ojämlikheten både i Finland och överallt i världen ser Ulla som ett oroväckande fenomen. Allt färre äger allt mer och antalet fattiga ökar. Det finns mer än nog av grupper att bistå. Med intäkterna från Emmaus stöder man både inhemska och utländska organisationer, som verkar för dem som har det sämst ställt. Dessa organisationer har sådana resurser och specialkunskaper i fråga om de berörda grupperna som Emmas Helsingfors inte själv har.

– Det är svårt att hjälpa dem som har det allra sämst, eftersom de inte själva är organiserade. Därför är det viktigt att hitta samarbetspartner som ser till att hjälpen säkert går fram.

Ulla invaldes också i styrelsen och senare exekutivkommittén för Emmaus International. Dessa förtroendeuppdrag förde henne till många länder, där Emmaus verkar. Hon fick besöka bland annat Indien, Bangladesh och Nordamerika. Styrelsemöten kunde också hållas i Afrika och Latinamerika. I exekutivkommittén talades franska, så det blev en utmaning för Ulla att lära sig språket. Som grund hade hon vuxenspråkkurser och en tids vistelse i Genève. Frimodig som hon är lärde hon sig småningom klara sig själv på mötena.

– Jag känner mig privilegierad då jag har fått verka i Emmaus International och se olika länders kultur och verksamhetsmetoder. Det har inte alltid varit lätt, men mycket berikande och motiverande, intygar Ulla.

Människornas påverkningsmöjligheter kringskärs av globaliseringen. Då handelsavtal ingås på olika håll i världen skjuts beslutsfattandet allt längre bort. Besluten fattas någon annanstans än i de organ som vi själva har valt. Den

enskilda människans möjligheter att påverka blir allt mindre.

– Hur skulle Emmaus kunna engagera sig inte bara i konkret solidaritetsarbete utan också i att avskaffa ojämlikhet och orättvisor. Det är verkligen svårt. Hur kunde vi synligt vara med och ta ställning och försvara dem som inte har någon talan och möjlighet att påverka, undrar Ulla bekymrat.

Då Ulla började arbeta i Emmaus var hennes barn 7 och 9 år. Nu har hon fyra barnbarn. Det yngsta barnbarnet är yngre än två år och håller Ulla sysselsatt en dag i veckan. I Emmaus arbetar hon tre dagar i veckan och får inte mycket tid för andra intressen. Ulla berättar i alla fall att hon promenerar mycket, läser och lyssnar på radio. Hon ser också gärna film och teater. Ullas energiska och hjärtliga väsen är ett exempel för oss andra i Emmaus. Hon ångrar inte de val hon i tiden gjorde, utan tror att hon skulle välja lika idag.

– Emmaus är som ett andra hem för mig, konstaterar Ulla till slut. ■

TEXT: RAIJA RANTASALO | FOTON: ULLAS FAMILJEALBUM



Ulla på Emmaus Internationals världsmöte i Burkina Faso år 2003.



Itella Green



BHB2



Emmaus är en möjlighet för olika människor i olika åldrar att – allt efter sin kraft och förmåga – delta i ett meningsfullt arbete för en jämlikare värld.

emmaus HELSINGFORS

Emmaus Helsingfors rf:s vårmöte 2015

TID: Onsdagen den 22. april 2015 kl 17.15

PLATS: Kepa, Elimäгатan 25-27, Helsingfors

Arbetsordningen

- 1 Mötets öppnande
- 2 Val av ordförande och sekreterare för mötet
- 3 Val av protokolljusterare och rösträknare
- 4 Mötets laglighet och beslutförhet konstateras
- 5 Godkännande av arbetsordningen för mötet
- 6 Presentation av bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse för år 2014
- 7 Beslut om godkännande av verksamhetsberättelsen och fastställande av bokslutet
- 8 Beslut om beviljande av ansvarsfrihet för redovisningsskyldiga
- 9 Val av valutskott
- 10 Mötets avslutande

Servering.
Hjärtligt välkommen.
Styrelsen

Verksamhetsberättelsen och bokslutet kan läsas på webben <http://1drv.ms/1MRr0rv> eller beställas från kontoret (tel. 045 13 88 673, toimisto@emmaushelsinki.fi).

Vänligen betala in medlemsavgiften för år 2015 som är 5 – 100 € efter eget val på kontot:
FI17 5780 1020 0039 04, referensnr 11112.
Minns också att skriva ditt namn och din adress på betalningsblanketten.

EFTER MÖTET fri diskussion om Emmaus Helsingfors 50-årsjubileum.